

Ozvěna: Strom

Capo 5

Ami e Polní cestou kráčeli **G** šumaři do víska hrát,

Ami svatby, pohřby tahle cesta **G** poznala - mnohokrát,

po **F** jedné svatbě se **G** chudým lidem **Ami** synek narodil

a **F** tátu mu u **G** prašný cesty **E** života strom zasadil.

(R): A on tam **A** stál a koukal **F#mi** do polí,

byl jak **D** král, sám v celém **E** okolí,

korunu **F#mi** měl, i když ne **D** ze zlata, (**Dmi**)

a jeho **A** pokladem byla **E** tráva střapa **A** tátá.

Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z víska bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

(R):

Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal.

(R): A stál tam **A** sám, když koukal **F#mi** do polí...

Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

(R): Jak tam **A** stál a koukal **F#mi** do polí...

...a jeho **A** pokladem byla **E** tráva střapa **A** tátá

a₁-f₁